

Službe Komisije so v postopku sprejetja izpodbijane uredbe soglašale s spremembo ukrepov iz carin na minimalne uvozne cene. To je potrdila izpodbijana uredba.

Tožeče stranke v utemeljitvi tožbe zatrjujejo, da vzorec norveških ribogojcev/izvoznikov, ki je omejen na proizvajalce izvoznike in ne zajema kmetov neizvoznikov in izvoznikov neproizvajalcev, ni bil reprezentativen za strukturo norveške industrije lososa in ni bil v skladu s prejšnjimi odločitvami o vzorcih norveškega trga lososa.

Poleg tega tožeče stranke zatrjujejo, da tožena stranka ni uporabila pravila nižje dajatve, določenega v členu 9(4) osnovne uredbe. Tožeče stranke menijo, da je tehtana povprečna stopnja dampinga nižja od tehtane povprečne stopnje škode, zato bi morali biti minimalna uvozna cena in fiksna carinska stopnja določeni na podlagi tehtane povprečne stopnje dampinga in ne na podlagi tehtane povprečne stopnje škode. V zvezi z izračunom nedampinške minimalne uvozne cene tožeče stranke dalje zatrjujejo, da je uporaba triletnega menjalnega tečaja za pretvorbo iz NOK v EUR v času preiskave, namesto povprečnega menjalnega tečaja umetno povišala nedampinško minimalno uvozno ceno.

Tožeče stranke poleg tega trdijo, da minimalna uvozna cena za lososove filete ni temeljila na reprezentativnih podatkih, in da je bila določena s kršitvijo členov 3(5) in 20 osnovne uredbe in kršitvijo načel dobrega upravljanja, zaupanja v pravo ter pravic obrambe.

Končno, tožeče stranke menijo, da je ocena škode in njenih vzrokov napačna. Prvič, pri oceni škode se je tožena stranka oprla na skupni uvoz kot „dampinški uvoz“, ne da bi upoštevala dejstvo, da pri eni družbi damping ni bil ugotovljen. Drugič, glede na to, da imajo vsi vzorčeni proizvajalci Skupnosti sedež v Združenem Kraljestvu, je očitno znižanje cen v industriji Skupnosti povzročila pretvorba GBP v EUR in ne uvoz. Tretjič, tožena stranka ni zadostno raziskala morebitnega vpliva rasti proizvodnih stroškov v Skupnosti na položaj industrije Skupnosti.

(¹) UL 2006, L 15, str. 1.

(²) UL 1996, L 56, str. 1.

Tožba, vložena 13. aprila 2006 — DeTeMedien proti UUNT

(Zadeva T-117/06)

(2006/C 143/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: DeTeMedien, Deutsche Telekom Medien GmbH (Frankfurt, Nemčija) (zastopnika: J. Fesenmair in I. Gehring, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe z dne 30. januarja v zadevi R 287/2005-1, in
- naložitev stroškov postopka Uradu za usklajevanje na notranjem trgu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „suchen.de“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 35, 36, 38 in 42 (prijava št. 3 915 329).

Odločba preizkuševalca: Delna zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Prijavljena znamka naj bi imela razlikovalni učinek in naj ne bi bila le opisna; zato ne obstajajo absolutni razlogi proti njeni registraciji v skladu s členom 7(1)(b) in (c) in členom 7(2) Uredbe (ES) št. 40/94 (¹).

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).